

Chớ
làm

hại
mình

BỞI
KEITH MOORE

Chớ làm hại mình

BỞI KEITH MOORE

CHỖ LÀM HẠI MÌNH

© 2019 Keith Moore
Faith Life Publishing

ISBN: 978-1-940403-02-1

[BK805F](#)

Moore Life Ministries
6009 Business Boulevard
Sarasota, Florida 34240
941-388-6961
www.moorelife.org

Trừ khi có viện dẫn khác, tất cả các trích dẫn Kinh thánh trong cuốn sách này đều có nguồn gốc từ Common English Bible.

Chớ làm hại mình

Tôi rất phấn khởi khi ra mắt cuốn sách này. Tôi tin rằng một số cuộc đời sẽ được kéo dài, thứ tha và đổi khác nhờ những lời này và mọi người sẽ có được sức mạnh và chiến thắng cần thiết để giành thắng lợi. 1 Cô-rinh-tô chương 15, câu 54 nói: "Khi nào thể hay hư nát này mặc lấy sự không hay hư nát, thể hay chết này mặc lấy sự không hay chết, thì được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng."

Hãy nói to câu này: **Sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng.**

Trước đó trong 1 Cô-rinh-tô 15, Phao-lô nói rằng sự chết là đặt những kẻ thù nghịch dưới chơn mình. (câu 25 và 26) ***Kẻ thù bị hủy diệt sau cùng, tức là sự chết.*** Chúng ta không được tạo nên để chết. Cái chết đặt chân đến thế gian này bởi vì sự xuất hiện của tội lỗi. "Vì tiền công của tội lỗi là sự chết." (Rô-ma 6:23) Cái chết đã đến với tất cả mọi người—bắt đầu từ A-đam—vì tất cả đều đã phạm tội. Nhưng ha-lê-lui-a! Chúa Jê-sus là câu trả lời cho tội lỗi, và Ngài chiến thắng tội lỗi. Trong chương 1 Cô-rinh-tô này, Phao-lô nói về việc Chúa Jê-sus sống lại từ cõi chết và ngài nói với chúng ta rằng *chúng ta* sẽ sống lại từ cõi chết. Vì vậy, cái chết không thể có thắng lợi cuối cùng trước chúng ta. ***Chết không phải là hết.***

Câu 55 nói: Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi sự chết, sự thắng của mày ở đâu? Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã được phán qua Phao-lô về điều này từ câu 1, và đến câu 55, bạn có thể nghe thấy sự phấn khởi của Phao-lô. Ngài đang chế nhạo cái chết. Bạn chỉ có thể chế nhạo cái chết khi bạn biết có gì đó rất mạnh mẽ bên trong bạn! Bạn sẽ nói, "Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Ta không cảm thấy ngươi, sự chết. Đâu là chiến thắng của ngươi? Ngươi chẳng có chiến thắng nào cả! Ngươi không giành chiến thắng được bất cứ thứ gì!"

Ồ, bạn thân mến ơi, khi chúng ta có thể đứng bên mộ và nói điều này, hoặc khi chúng ta có thể nhìn thẳng vào mắt cái chết và nói những điều nói trên, rõ ràng chúng ta đã giành chiến thắng. Các câu 56-57 nói: "Cái nọc sự chết là tội lỗi, sức mạnh tội lỗi là luật pháp. Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta sự thắng, nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta!"

Hãy nói to câu này: **Ta ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta sự thắng, nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta.**

Câu này đã được sử dụng khi nói về chiến thắng trước rất nhiều thứ và tôi tin rằng hoàn toàn có thể áp dụng ở đây. Nhưng nói một cách cụ thể, trong chương 15, ngài đang nói về chiến thắng cái chết.

Bây giờ hãy xem sự thật này trong Hê-bơ-rơ 2:14. "Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, nên chính Đức Chúa Jê-sus cũng có phần vào đó, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỷ." Chúa Giê-su đã làm điều đó sao? Chúa Jê-sus đã trở thành con người để Ngài có thể chết thay cho chúng ta và tiêu diệt ma quỷ, kẻ nắm trong tay quyền lực của cái chết. Kết quả là gì? Câu 15 nói: "lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời." Ngài đã cứu chúng ta.

Chớ làm hại mình

Nỗi sợ hãi cái chết khiến bạn phải chịu sự trói buộc cả đời. Bạn chưa sẵn sàng sống cho đến khi bạn không còn sợ chết. Nếu bạn không thoát khỏi nỗi sợ hãi về cái chết, chính đó sẽ là thứ khiến bạn tê liệt, làm bạn khó chịu và hành hạ bạn. Vấn đề nằm ở chỗ tình trạng này đang xảy ra khắp nơi, nhưng mọi người không hề nhận ra bởi điều đó cũng đang xảy ra với những người khác xung quanh họ.

Đây là lý do tại sao rất nhiều người không muốn ở gần bệnh viện, nghĩa trang hoặc đi dự đám tang. Họ không muốn nhắc đến bệnh tật. Họ sẽ nhún vai và nói, "Ôi chao! Hãy nói về chuyện khác thôi." Tại sao? Họ sợ chết. Có vô số nỗi ám ảnh, đi kèm với tất cả các cái tên Hy Lạp và Latinh của chúng: sợ độ cao, sợ bay, sợ bị cô lập và sợ mọi loại động vật. Còn có cả nỗi sợ hãi thô. Bạn đã bao giờ nhìn thấy danh sách này hay chưa? Nó mới nực cười làm sao. Tất cả những điều này đều bắt nguồn từ một nỗi sợ duy nhất: sợ chết. Mọi người không chỉ đơn thuần sợ bay, họ sợ máy bay bị rơi và họ sẽ chết. Họ không chỉ sợ độ cao mà còn sợ bị ngã và chết.

Khi đến cái chết bạn còn chẳng sợ, thì điều đó sẽ thay đổi bạn từ bên trong. Có những người sợ đi ngủ vì sợ rằng họ có thể chết trong giấc ngủ. Họ sợ đi du lịch và ra đường. Có những người bị giam cầm trong chính ngôi nhà của họ, hoặc chế độ ăn uống của họ trở nên vô cùng hạn chế, bởi vì họ quá sợ hãi.

Hãy để tôi nói cho bạn biết một điều quan trọng: trong không khí bạn đang hít thở lúc này có rất nhiều thứ rác rưởi và chúng có thể giết chết bạn. Tôi không quan tâm bạn làm theo cách hữu cơ hay tự nhiên như thế nào, những cũng có đủ thứ trong đó để giết bạn. Chỉ có hệ thống miễn dịch của bạn và quyền năng của Chúa đang ngăn điều đó xảy ra—và chúng được kết nối với nhau. Nhưng nếu Chúa trì hoãn Sự cất lên lâu hơn nữa, bạn sẽ chết và tất cả những người bạn biết, con chó, con mèo và con cá vàng của bạn cũng vậy. Nhưng điều đó sẽ không làm bạn phiền lòng hay sợ hãi nếu bạn biết Chúa và biết sự thật.

Là con của Chúa, bạn phải có khả năng nói như Phao-lô. "Hỡi sự chết, cái nọc của mầy ở đâu?" (1 Cô-rinh-tô 15:55) Hỡi sự chết, sự thắng của mầy ở đâu? Người không có chiến thắng. Chúa Giê-sus đã chết và trả giá cho bạn thông qua cái chết, chôn cất và sự phục sinh của Ngài. Giờ đây Ngài nói trong Khải huyền, "ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự chết và âm phủ." (1:18) Nếu bạn có chìa khóa, bạn có quyền kiểm soát. Và Ngài đã không nhận nó cho chính Ngài. Ngài không cần nó cho chính bản thân Ngài. Ngài đã nhận nó cho chúng ta.

Hãy nói to điều này: **Chúng ta đã chiến thắng cái chết.**

Chúng ta được biết hiện có ít nhất bảy tỷ người đang sống trên hành tinh này. Do có rất nhiều người nên sẽ có người đến (những người được sinh ra) và người ra đi (những người chết) liên tục. Đây là thuật ngữ chuẩn xác trong Kinh thánh: Kinh thánh nói về việc ra đi, rời khỏi nơi đây và đến với Chúa.

Chúng ta cũng được biết rằng gần như mỗi giây trôi qua lại có hai người chết ở đâu đó trên hành tinh; vậy là hai người chết... rồi hai người nữa... hai người nữa... hai người nữa. Trước khi một ngày kết thúc, sẽ có khoảng 155.000 người chết ở đâu đó trên hành tinh này. Tuy nhiên, khi mọi người nghe tin ai đó sắp chết, họ thường nói: "Ôi, thật khủng khiếp. Thật là kinh khủng."

Không, đó là con đường của toàn bộ trái đất này. Vì thế đừng nên quá sốc và đau thương, thay vào đó chúng ta nên sẵn sàng cho những gì sắp đến. Nếu bạn tin vào Chúa và có một cuộc sống trường thọ, bạn sẽ dự rất nhiều đám tang. Nếu bạn sống lâu, rất lâu, bạn sẽ chứng kiến rất nhiều người xung quanh mình chết và ra đi. Nếu điều đó chỉ càng khiến bạn cảm thấy bất lực mỗi khi nó xảy ra, vậy phải chăng bạn đang thấy mình là đối tượng của sự trôi buộc? Dường như nó đang ràng buộc bạn. Nhưng không phải. Khi bạn biết sự thật, chuyện gì sẽ xảy ra? “Các người sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ buông tha các người.” (Giăng 8:32)

Tôi muốn nói về điều gì đó có một chút tinh tảo, nhưng việc này là cần thiết. Một khi bạn biết sự thật, điều đó sẽ giải phóng bạn. Chiến thắng sẽ nằm trong đó. Đã có rất nhiều người chết và quay trở lại. Tôi thấy rất thú vị khi nghe mọi người mô tả cùng một thứ—cho dù đó là một đứa trẻ 13 tuổi ở Châu Phi hay một cụ già 80 tuổi ở Montana, với tuổi thơ và xuất thân hoàn toàn khác nhau. Khi họ chết, điều tiếp theo họ biết là họ ở trên cao nhìn xuống cơ thể mình. Một số người nói rằng ban đầu, họ thậm chí không nhận ra đó là cơ thể của chính họ. Tôi nghe một người từng nói: “Chà, tôi không nhận ra bản thân lại trông già đến thế.” Phao-lô cũng nói về kinh nghiệm của mình, “Hoặc trong thân thể người, hoặc ngoài thân thể người, tôi chẳng biết.” (2 Cô-rinh-tô 12:2-4)

Vì vậy, bạn có thể thoát ra khỏi cơ thể của bản thân một lúc trước khi bạn nhận ra rằng, *mình vừa mới chết*. Tuy nhiên, bạn vẫn chưa chết. Thậm chí đó chưa hẳn là kết thúc đối với cơ thể bạn. Kinh thánh nói rằng Chúa sẽ trở lại, kèn sẽ thổi và thân thể bạn sẽ sống dậy. Ngài sẽ hoàn thiện lại hình hài và trả lại cho bạn. **Nhưng chết không phải là hết**. Khi những người vô thần nói về cái chết, họ nói: “Bạn biết đấy, nó chỉ là bóng tối và hư vô; bạn ra đi, và thế là xong, thời kỳ kết thúc.” Đó không phải là kết thúc. Kinh thánh tiết lộ rằng những ai không tin rời đi và đi xuống, đến một nơi đau khổ. Còn các Cơ đốc nhân ra đi và đến với Chúa, một nơi được Kinh thánh mô tả rằng tốt hơn nhiều so với ở đây. Đối với người có đức tin, đó không phải là sự mất mát, mà là thu hoạch.

Tôi nhớ một phụ nữ đã nói rằng cô ấy đã trải qua một cuộc phẫu thuật và đã chết. Ban đầu cô ấy không nhận ra điều đó, nhưng cô ấy đã chết và cô ấy đang ở phía trên cơ thể của mình nhìn xuống phòng phẫu thuật. Sau đó, cô ấy mô tả cho các bác sĩ phẫu thuật những gì họ đã làm và những gì họ nói - và họ đã bị sốc.

Họ nói, “Không thể nào”, bởi vì có thời điểm họ đã nói về một số chuyện không liên quan đến phẫu thuật và cô ấy đã thuật lại những gì họ đã nói. Họ đã bị sốc. Sau đó, cô ấy nói với họ về một vấn đề mà họ gặp phải với một phần của thiết bị, và sau đó họ biết rằng không đời nào cô ấy có thể biết được điều đó.

Cô ấy ở ngoài cơ thể của mình và cô ấy mô tả những gì cô ấy nhìn thấy. Cô ấy nói, “Bạn không thể mô tả màu sắc. Bạn chưa bao giờ nhìn thấy màu sắc sống động như thế này, và bạn chưa bao giờ nghe thấy âm thanh như thế ở đó.” Như thể tất cả nhựa và rác được lấy ra khỏi bạn, và bạn thực sự có thể nhìn thấy và thực sự nghe thấy. Bạn chưa bao giờ cảm thấy tuyệt vời như vậy. Nó chưa bao giờ được tuyệt vời như vậy. Hết người này đến người khác nói rằng họ đã nhìn thấy ánh sáng—ánh sáng rực rỡ, rực rỡ, đáng kinh ngạc đó là tình yêu thuần khiết—và họ chỉ biết rằng, *tôi phải đến đó...*

Chớ làm hại mình

Phải mất một lúc sau khi nghe điều này, tôi mới nhận ra, *Tất nhiên rồi: Chúa là Ánh sáng*. Ngài ấy chính là Ánh sáng. Nếu nó quá tuyệt vời như thế - và tôi tin chắc là như vậy - thì tại sao không lên thiên đường ngay bây giờ? Chỉ cần rời khỏi nơi đây nước mắt này là được? Tôi đang nói về tự sát. Tại sao không tự tước đoạt mạng sống của chính mình và thoát khỏi nó?

Điều này đã xảy ra quá nhiều lần với mọi người. Hầu hết mọi người đều biết ai đó hoặc quen người nào đó bị ảnh hưởng bởi việc tự tử. Nó đã tác động nặng nề đến họ và gây ra vô số khoảng trống và sự trống rỗng trong cuộc đời họ, những đau đớn và mất mát. Tôi muốn nói về nó. Nếu con cái của Đức Chúa Trời thoát “ra khỏi đây” thì tốt hơn nhiều, vậy tại sao không rời đi sớm? Tại sao không bỏ cuộc? Tại sao không cứ thế rời đi? Chà, có một số lý do tại sao “không” làm thế và chúng đều là những lý do rất tốt. **Tôi muốn đưa ra 3 lý do lớn tại sao bạn không nên tự tử.**

LÝ DO 1

Ma quỷ đang nói dối bạn về tình trạng tuyệt vọng của bạn.

Tôi đã rất băn khoăn khi đọc và biết rằng nguyên nhân gây tử vong lớn thứ ba đối với thanh niên từ 15 đến 24 tuổi là tự tử. Đáng nhẽ không cần phải làm như vậy. Thật đáng buồn. Tại sao một người tự tử và điều gì xảy ra khi anh ta làm thế?

Hết lần này đến lần khác, nó liên quan đến sự thất vọng, chán chường, tuyệt vọng và đau đớn. Mọi người tin rằng, “Sẽ không bao giờ khá hơn. Không có hy vọng và không có lý do gì để tôi ở lại.” Hoặc, mọi người bắt đầu tin rằng, “Tôi đang bị tổn thương và tôi chỉ muốn nó dừng lại.” Họ coi đó như một lối thoát. Nhưng điều gì xảy ra khi bạn chết hoặc nếu bạn tự sát? Đó có phải là kết thúc? Đó có phải là bóng tối hoàn toàn không? Không. Nếu bạn tự sát, bạn sẽ thoát ra khỏi cơ thể của mình và bạn sẽ nhìn kỹ hơn những gì bạn vừa làm.

Tôi đã nghe một phụ nữ mô tả về nó và thật hiếm khi được nghe điều này, nhưng cô ấy trở nên chán nản và treo cổ tự tử. Cô ấy nói rằng ngay khi cô ấy biết mình đã thoát ra khỏi cơ thể, cô ấy đã hối hận. Cô ấy vô cùng hối hận về việc làm đó. Như bạn biết đây, mọi chuyện sẽ khác khi bạn thoát ra khỏi cơ thể trần tục và tất cả những thứ rác rưởi xung quanh mình. Bạn thấy rõ ràng. Cảm tạ Chúa khi một trong những người bạn của cô ấy đã đến và tìm thấy cô ấy, đỡ cô ấy xuống, sử dụng các kỹ thuật sơ cứu và cô ấy đã được hồi sinh. Đó là lý do tại sao cô ấy kể câu chuyện của mình, rõ ràng là họ đã đưa cô ấy trở lại.

Cô ấy rất biết ơn điều đó. Bạn có thể nghe thấy điều đó trong giọng nói của cô ấy và nhìn thấy điều đó trong mắt cô ấy. Cô ấy đã giúp nhiều người *không* thực hiện hành vi tự tử. Nhưng tại sao nó lại xảy ra? Tại sao nó xảy ra rất nhiều lần? Con người đau đớn và ma quỷ là kẻ nói dối. Hẳn xấu tính và vô cùng tàn nhẫn.

Tôi nhớ năm 13 tuổi, thời điểm lần đầu tiên tôi cảm nhận được nỗi đau lòng. Thật kinh khủng. Bạn chưa bao giờ trải qua bất cứ điều gì như thế trước đây: bạn yêu, hoặc ít nhất là những gì bạn biết về tình yêu, sau đó ai đó không đáp lại tình cảm hoặc cảm xúc của bạn, hoặc họ quyết định rằng họ đã tìm thấy những gì tốt hơn ở một nơi khác, vì vậy họ đơn giản bỏ rơi bạn như rác rưởi của tuần trước. Rất đau đớn. Đó là một sự tổn thương mà bạn chưa từng trải qua trước đây, tại

thời điểm dễ bị tổn thương đó, ma quỷ sẽ đến và nói: “Đây là một nỗi đau không thể chịu đựng được. Không ai từng chịu tổn thương như cách bạn đang bị tổn thương. Đó rõ ràng là một lời nói dối. Gần như tất cả mọi người đều bị tổn thương nhiều như vậy.

Kinh thánh nói, “Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người.” (1 Cô-rinh-tô 10:13) Mọi điều bạn đang trải qua đều đã được mọi người trên khắp thế giới trải nghiệm. Nhưng ma quỷ rất quỷ quyệt, nếu bạn nghe theo nó, nó đang cố thuyết phục bạn rằng: “Nỗi đau này không thể chịu nổi. Những gì bạn đang đương đầu thật vô vọng. Không ai biết, không một ai liên quan, không có phần thưởng nào cho việc tiếp tục cuộc sống.” Đôi khi trong những khoảnh khắc yếu đuối và tuyệt vọng, một người làm điều gì đó mà họ không thể đảo ngược.

Khi chúng ta ngày một phát triển, tôi muốn bạn thấy trong Kinh thánh rằng nếu con người dành cho Chúa một chút thời gian, họ có thể thấy phép lạ. Nếu bạn sống như tôi và nếu bạn đã vượt qua tuổi 10, 11, 12, 13 cũng như đã trải qua một số điều, thì giờ đây bạn đã có một cách nhìn khác. Bây giờ chúng ta biết rằng mặc dù điều đó rất đau đớn, nhưng đó không phải là ngày tận thế. Chỉ cần cho Chúa một chút thời gian, và như tôi nói, “Hãy đi ăn kem và ngủ một giấc.” Nếu bạn cho Chúa một chút thời gian, bạn có thể thấy phép lạ.

Hãy nói to điều này: **Mọi thứ có thể thay đổi rất nhanh.**

Tôi tin rằng cuộc sống sẽ được thứ tha và kéo dài, những lời này sẽ tìm được đường để đến trái tim của mọi người. Các công cụ của ma quỷ sẽ bị lộ diện và mọi người sẽ thấy những gì đang xảy ra và họ sẽ không tự sát.

Trong Công vụ 16:26, Phao-lô và Si-la đã bị đánh đập và bỏ tù. Mặc dù thể trạng của các ngài không cảm thấy tuyệt vời, nhưng Kinh Thánh nói rằng các ngài đã cầu nguyện và hát ngợi khen Đức Chúa Trời trong ngục tối tăm, hôi hám. Nếu mọi thứ trở nên tồi tệ, bạn có cần phải chán nản và tiêu cực không? Bạn có thể mạnh mẽ và ca ngợi Chúa ngay giữa những tình huống tồi tệ nhất được không? Nhưng các ngài đã làm điều đó.

Khi các ngài ngợi khen Đức Chúa Trời: “Thình lình, có nơi động đất rất lớn, đến nỗi nền ngục rung động. Cùng một lúc, các cửa mở ra, xiềng tù phạm thả đều tháo cả.” Bây giờ đó là một loại động đất rất cụ thể. Câu 27 nói: “Người đề lao giựt mình thức dậy, thấy các cửa ngục đều mở, tường tù đã trón hết, bèn rút gươm, toan giết mình.” Anh ta có đúng không? Không. Tôi tự hỏi có bao nhiêu người khác đã đưa ra các giả định và tự sát, khi điều đó thậm chí không đúng.

Bạn có biết rằng Gióp đã có lúc muốn tự tử, nếu bạn muốn gọi hành động đó như vậy không? Trong chương thứ ba về Gióp, ngài liên tục nói: “Cớ sao? Cớ sao điều này xảy ra? Cớ sao điều này không xảy ra? Cớ sao?” Ngài liên tục nói, “Cớ sao? Cớ sao?”

Bạn phải cảnh giác với điều đó. Khi bạn bắt đầu nghĩ về nó và diễn đạt thành lời, đó là dấu hiệu cho thấy bạn đang nghe theo ma quỷ, đồng thời bạn đang đi vào con đường lầm lạc, tăm tối. Nếu bạn cứ nói về những gì bạn không có, những gì chưa xảy ra, những gì bạn không thể làm và những gì họ không làm, thì đó những hành động tiêu cực bao hàm cả cái chết trong đó. Bạn đi tới điểm bản thân không biết ơn về tất cả những gì bạn có, về tất cả những gì Chúa đã và đang làm cho bạn. Bạn đến một nơi mà bạn không thể nhìn thấy gì ngoài cái chết, bóng tối và các rắc rối, đó cũng là lúc kẻ thù sẽ đề nghị, “Đó là lối thoát duy nhất. Chuyện quá tệ và nó sẽ không bao

Chớ làm hại mình

giờ cải thiện hơn được nữa. Sẽ không bao giờ có bất kỳ hy vọng nào cả. Người không bao giờ có thể trở lại yên ổn như trước đây.” Chúng ta đã nói gì? *Hãy cho Chúa một chút thời gian*. Hãy cho Ngài thời gian để giúp đỡ bạn. Đừng tức giận điều đó khỏi Chúa.

Người cai ngục đã sẵn sàng tự sát. Điều này tương đương với việc lấy một khẩu súng lục và dí vào đầu bạn. Nhưng họ không có súng lục, họ có kiếm. Vì vậy, anh ta kê thanh kiếm này vào ngực, hoặc cơ thể của mình và anh ta chuẩn bị đâm vào da thịt mình. Anh ta chuẩn bị tự sát, chuẩn bị cắt cổ họng hoặc thứ gì đó với lưỡi kiếm này, và trong câu 28, có ghi: “Nhưng Phao-lô kêu người lớn tiếng rằng: Chớ làm hại mình...”

Vậy có thông điệp nào trong Kinh Thánh dành cho những người có ý định tự tử không? Có thông điệp nào dành cho những người cảm thấy quá bất lực và vô vọng, không thể làm gì khác và đó là lối thoát duy nhất không? Chúa phán: “Chớ làm hại mình.” Chớ làm hại mình. Có phải Đức Chúa Trời đã nói, “Chớ làm hại mình” không? Ngài đã nói điều đó thông qua Phao-lô. Ngài đã nói điều đó qua Đức Thánh Linh và đã ghi lại trong Kinh thánh cho toàn thể nhân loại. Chớ làm hại mình. Bạn có nghĩ điều đó sẽ bao gồm những hành động tự cắt vào bản thân, ngược đãi bản thân và làm những việc mà bạn biết là đang hủy hoại các bộ phận trên thân thể của mình không? Hãy nói to điều này: **Chớ làm hại mình**.

Ngài nói, “Chớ làm hại mình! Chúng ta đều còn cả đây!” Anh ta chuẩn bị thọc kiếm vào người thì nghe thấy, “Chúng ta đều còn cả đây”, và anh ta nghĩ, *Cái gì?* Đã gần như quá muộn.

Ma quỷ là một kẻ dối trá. Hắn sẽ nói với mọi người, “Không ai quan tâm đến người cả”. Đó là một lời nói dối. “Người chẳng làm nên trò trống gì cho ai cả; người chỉ mang rắc rối cho mọi người. Cuộc đời mọi người sẽ tốt đẹp hơn nếu không có người.” Dối trá. “Người chỉ là một sai lầm lớn. Người chưa bao giờ làm bất cứ điều gì đúng trong suốt cuộc đời của mình.” Dối trá.

Hãy phân tích tuyên bố này: “Người chưa bao giờ làm bất cứ điều gì đúng trong suốt cuộc đời của mình.” Ít nhất bạn có thể đã có lần pha trà ngọt vừa đủ. Ít nhất bạn có thể đã có lần đổ rác đúng cách. Không thể có chuyện bạn “chưa bao giờ làm bất cứ điều gì đúng”. Bạn đã tĩa lông mày của mình một cách hoàn hảo. Hắn bạn đã làm *một thứ gì đó* chuẩn xác trong cuộc đời của bạn.

Tại sao tôi lại nói vậy? Bởi vì ma quỷ là một kẻ dối trá, khi bạn rơi vào trường hợp tiêu cực này và suy nghĩ *tôi chưa bao giờ làm bất cứ điều gì ngoài làm rối tung mọi thứ*, thì đó là một lời nói dối. Bạn biết đó là một lời nói dối, vậy tại sao bạn lại lặp lại một lời nói dối? “Không ai quan tâm tới cả.” Bạn biết điều đó không đúng. Họ có thể không hài lòng với tất cả những điều bạn đã làm, nhưng không có nghĩa là họ không yêu bạn.

Đây là sự thật. Bạn là một kiệt tác độc đáo, được tạo nên theo hình ảnh và chân dung của Chúa. Lần tới khi ma quỷ nói: “Người chẳng mang chút giá trị”, hãy hỏi hắn: “Vậy tại sao Chúa Jêsus lại phải trả giá nhiều như vậy để có được ta?” Chúa không phải kẻ ngốc. Ngài không trả trả giá tỷ đô la cho một món đồ hai mươi lăm xu. Ngài sẽ không làm điều đó. Ngài đã trả cái giá đắt nhất chưa từng có cho bất cứ thứ gì trong vũ trụ cho bạn và tôi. Bạn đừng tin những lời dối trá của ma quỷ. Bạn đừng ngồi hay nằm trên giường và khóc, cảm thấy thương hại chính mình. “Không một ai quan tâm. Chẳng có gì là đúng cả và mình cũng chẳng có tương lai. Chẳng bao giờ có điều gì

tốt đẹp xảy đến với mình cả.” Làm sao mà bạn biết được? Bạn mới chỉ sống trong một quãng đời ngắn ngủi.

Vì thế bạn có thể biết được bao nhiêu? Hãy đặt chút niềm tin vào Chúa tốt lành của bạn và cho Ngài thời gian để chỉ dẫn cho bạn một điều gì đó. Hãy cho Ngài thời gian để giúp đỡ bạn, đưa bạn thoát ra và cho bạn thấy những gì Ngài có thể làm.

Hãy xem tình hình của viên cai ngục. Anh chàng kê thanh kiếm vào ngực hoặc vào cổ mình, bắt kẻ đó là gì và anh ta định xuống tay với suy nghĩ, *Không còn hy vọng gì nữa. Dù sao họ cũng sẽ hành quyết mình vào sáng mai, vì vậy không có lý do gì để mình ở lại đây cả. Mọi người đã đi hết. Đẳng nào mình cũng chết. Mình là một người đàn ông đã chết.* Đó không phải là cách ma quỷ nói chuyện sao? “Dù sao người cũng là một kẻ đã chết, đã chết đối với mọi người.” Không. Khi bạn nghe thấy lời nói tiêu cực đó, thì đó là ma quỷ. Đừng tin hấn, đừng nghe hấn và đừng nhượng bộ hấn.

Phao-lô đã làm gì? Ngài ấy nói, “Chớ làm hại mình; chúng ta đều còn cả đây.” Người coi ngục đáp lời, “Ngài là?” và ném thanh kiếm xuống. “Ngài ở đây?” Ở đó tối đen như mực. Các câu 29-30 nói: “Người đề lao bèn kêu lấy đèn, chạy lại, run sợ lắm, gieo mình nơi chơn Phao-lô và Si-la. Đoạn, đưa hai người ra ngoài, mà hỏi rằng: “Các chúa ơi, tôi phải làm chi cho được cứu rỗi?” Điều gì sẽ xảy ra nếu anh ấy đâm thanh kiếm đó vào ngực mình nhanh hơn hai giây?

Câu 31 tiếp tục: “Hai người trả lời rằng: Hãy tin Đức Chúa Jê-sus, thì người và cả nhà đều sẽ được cứu rỗi.” Nếu anh ta đã đâm thanh kiếm thì sao? Còn gia đình anh ấy thì sao? “Hai người truyền đạo Đức Chúa Trời cho người, và cho những kẻ ở nhà người nữa. Trong ban đêm, chính giờ đó, người đề lao đem hai người ra rửa các thương tích cho. Rồi tức thì người và mọi kẻ thuộc về mình đều chịu phép báp-tem. Đoạn, người đề lao mời hai người lên nhà mình, đặt bàn. Và người với cả nhà mình đều mừng rỡ vì đã tin Đức Chúa Trời.” (Công vụ 16:31-34)

Vài giờ trước đó, chẳng khác gì anh ta vừa dí khẩu súng lục đã lên đạn vào đầu mình. Chỉ vài giờ sau, anh ấy đã ngồi đó cười đùa với người của Chúa, cả gia đình anh ấy đã được cứu rỗi, yêu Chúa và được tự do. Hãy nhìn xem anh ấy sẽ bỏ lỡ điều gì nếu tự kết liễu đời mình trong giây phút tuyệt vọng đó, nếu anh ấy tin vào những lời dối trá rằng các tù nhân đã bỏ đi hết, rằng không còn hy vọng nào nữa, rằng dù sao thì anh ấy cũng sẽ bị xử tử.

Bạn có thể thấy những gì đang xảy ra không? Ma quỷ rất xảo trá và lọc lừa. Hấn thực sự là một tên dối trá. Chúng ta phải làm gì trong những tình huống trông có vẻ vô vọng và nỗi đau dường như không thể chịu nổi? **Hãy cho Chúa một chút thời gian.**

Thi Thiên 91:14 trong bản dịch Lời Đức Chúa Trời nói, “Bởi vì người triu mến ta, nên ta sẽ giải cứu người.” Bạn có tin rằng mình có thể tin cậy nơi Chúa khi Ngài phán: “Ta sẽ giải cứu người” không? Ngài nói: “Ta sẽ đặt người lên nơi cao, bước người biết danh ta. Người sẽ kêu cầu ta, ta sẽ đáp lời người. Trong sự gian truân, ta sẽ ở cùng người. Giải cứu người, và tôn vinh người. Ta sẽ cho người thỏa lòng sống lâu. Và chỉ cho người thấy sự cứu rỗi của ta.” (câu 14-16) Ngài sẽ không để mặc và bỏ rơi chúng ta. Nếu bạn chỉ cho Ngài một ít thời gian, bạn có tin Ngài sẽ làm điều này không? “Ta sẽ ở cùng người. Ta sẽ giải cứu người. Ta sẽ giúp người. Ta sẽ bảo vệ

Chớ làm hại mình

người. Hãy để ta chỉ cho người cách ta có thể cứu người. Hãy cho ta một cơ hội. Hãy cho ta một chút thời gian. Ta sẽ cho người xem." Vinh quang cho Thiên Chúa.

Tại sao bạn không nên từ bỏ ngay bây giờ và tự tử? Bởi vì hành động đó không bao giờ giống như những gì nó cảm nhận và thể hiện bên ngoài. Chuyện sẽ chẳng bao giờ tệ hại như những gì ma quỷ thù ghét. Hắn đang nói dối bạn, cố gắng lừa dối bạn để tiêu diệt bạn. Nhưng nó không phải là kết thúc. Không phải là vô vọng.

Đây là một điều khác bạn cần biết. Trong Công vụ 20:22 đến 23, Phao-lô nói bởi Đức Thánh Linh: "Kìa, nay bị Đức Thánh Linh ràng buộc, tôi đi đến thành Giê-ru-sa-lem. Chẳng biết điều chi sẽ xảy đến cho tôi ở đó. Duy Đức Thánh Linh đã bảo trước cho tôi rằng từ thành này sang thành khác dây xích và sự hoạn nạn đang đợi tôi đó."

Phao-lô có gặp thử thách nào trong cuộc sống không? Ngài có từng trải qua những khoảng thời gian mà bạn có thể gọi là tội tệ, khi ngài thực sự bị thử thách và kiểm tra? Đúng vậy, Phao-lô đã từng trải qua những thời khắc, những thời khắc ngài coi thường cuộc sống, nhưng ngài đã vượt qua được và chúng ta sẽ xem ngài đã làm thế như thế nào. Vào lần này, ngài nói: "Tôi biết rằng dây xích và sự hoạn nạn đang đợi tôi đó." Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã cho ngài thấy. Nhưng Phao-lô có nói: "*Ồ, cuộc sống tự do của tôi đã ở phía sau, những ngày tuyệt vời nhất của tôi đã ở phía sau, và tất cả những gì tôi phải mong đợi là bị đánh đập và bỏ tù. Được chết và được ở với Đức Chúa Jê-sus tốt hơn nhiều so với ở đây.*" Không. Phao-lô đã nói gì? "**Nhưng không có điều nào trong số này thúc đẩy tôi.**" Bạn nên bắt đầu đưa cụm từ đó vào sử dụng. Khi bạn cảm thấy tội tệ nhất và căng thẳng nhất, bạn sẽ nói gì? "Không có điều nào trong số này lay động tôi."

Ma quỷ đang cố gắng đưa bạn đến chỗ chán nản, thất vọng, tuyệt vọng và bất lực, đồng thời khiến bạn nghĩ rằng mình là hoàn toàn là một nạn nhân. Nhưng hắn đã sai. Bạn là người chiến thắng. Bạn giành thắng lợi. Bạn còn hơn cả một kẻ chinh phục. Bạn đã chiến thắng chính cái chết. Trong câu 24, Phao-lô nói: "Nhưng tôi chẳng kể sự sống mình là quý." Tôi không tuyệt vọng bám víu vào vài ngày trong cuộc sống này; đây chưa phải là kết thúc. "**Để tôi có thể hoàn thành lộ trình của mình một cách vui vẻ,**" không phải là một tiếng thở hắt ra cuối cùng của sự tuyệt vọng. "Hãy hoàn thành nó với niềm vui" vì niềm vui của Chúa là sức mạnh của bạn, "miễn chạy cho xong việc đua tôi và chức vụ tôi đã lãnh nơi Đức Chúa Jê-sus, để mà làm chứng về Tin Lành của ơn Đức Chúa Trời."

LÝ DO 2

Tất cả chúng ta đều có một lộ trình do Đức Chúa Trời ấn định mà chúng ta phải tuân theo và hoàn thành. Chúng ta không được phép dừng lại giữa chừng. Chúng ta phải tìm và hoàn thành lộ trình của bản thân.

Hãy nói to điều này: **Tôi có một lộ trình.**

Đáng buồn thay, nhiều Cơ đốc nhân chỉ đi lang thang khắp nơi và làm tất cả những gì có thể ngoại trừ cố gắng tìm ra những gì họ phải làm. Nhưng nếu bạn còn sống, vẫn chưa quá muộn để tìm ra lộ trình cho mình. Có một điều gì đó bạn phải làm. Có những thứ bạn phải tham gia. Bạn

được định sẵn để kết nối và giúp đỡ người khác. Và bạn không được phép bỏ cuộc cho đến khi hoàn thành lộ trình của mình.

Bây giờ bạn sẽ bị cám dỗ bỏ cuộc, nhưng Kinh thánh không nhắc tới việc sống một cuộc đời với sự kiên nhẫn và bền bỉ sao? Điều đó rất quan trọng. Có rất nhiều việc phải làm và mọi người cần phải làm công việc của mình. Nếu bạn rời đi sớm và không hoàn thành công việc của mình, hãy đoán xem điều gì sẽ xảy ra tiếp theo. Chúng ta phải hoàn thành những gì được giao phó. Đừng ngạc nhiên nếu bạn tự tử và sau đó, chúng tôi đối mặt với bạn ở thế giới bên kia và nói: “Này, ý tưởng về sớm và không hoàn thành công việc của bạn là gì vậy? Chúng tôi phải làm công việc của bạn và cả của chúng tôi nữa.” Tôi chắc chắn chúng tôi sẽ tha thứ cho bạn và vượt qua được khó khăn, nhưng bạn có thể nghe từ chúng tôi về điều đó.

Bây giờ một số người nói, “Chà, chẳng phải những người tự tử là những người bị lạc lối sao?” Tôi không biết tại sao bạn lại tự động nghĩ như vậy. Nếu bạn đã được cứu trước khi bạn tự sát, tại sao bạn không được cứu sau đó? Nếu bạn lạc lối khi bạn tự sát, rồi sau đó bạn vẫn sẽ lạc lối mà thôi.

Mọi người có tất cả những ý tưởng về nó: “Chà, về mặt kỹ thuật thì đúng, nhưng nếu bạn làm điều này và bạn đã chết, bạn có thể được tha thứ không?” Đó chỉ là suy luận và suy nghĩ của loài người. Nếu bạn được cứu trước khi bạn làm điều đó, bạn sẽ được cứu sau đó. Và bạn biết đấy, tại sao tự sát lại khác quá nhiều so với giết người khác? Đó không phải là một tội lỗi không thể dung thứ. Đó không phải là một tội lỗi không thể tha thứ. Đó là một tội lỗi và nó sai trái, nhưng không đồng nghĩa phải cho rằng vì một người tự sát nên người đó tự động bị đẩy xuống địa ngục hoặc người đó đang lạc lối. Tôi thấy không có lý do gì để đưa ra giả định một điều như vậy. Nếu bạn được cứu trước đó, bạn sẽ được cứu sau đó.

Giống như người phụ nữ đã cố tự tử bằng cách treo cổ đã nhắc đến bên trên, cô ấy không nói rằng mình đã *lạc lối*. Cô ấy nói rằng cô ấy lập tức cảm thấy hối hận. Cô nhận ra và cô ấy đã xin lỗi. Cô ấy rất vui vì đã có cơ hội mà hầu hết mọi người không thể có được, để quay lại và sửa lại cho đúng.

Trong 2 Cô-rinh-tô 1:8, Phao-lô nói: “Và, hỡi anh em, chúng tôi không muốn để anh em chẳng biết sự khổ nạn đã xảy đến cho chúng tôi trong xứ A-si. Và chúng tôi đã bị đè nén quá chừng, quá sức mình, đến nỗi mất lòng trông cậy giữ sự sống”. Phao-lô đã trải qua một số khoảnh khắc, phải không? Ngài nói nói, "Chúng tôi tuyệt vọng về cuộc sống." Điều đó nghĩa là gì? Ngài không muốn tiếp tục sống. Ngài không muốn tiếp tục. Đây là Phao-lô mà chúng ta đang nói đến.

Tôi không quan tâm bạn là ai, bạn nghĩ bạn biết bao nhiêu, hoặc bạn nghĩ bạn am hiểu chừng nào về Chúa, bạn có thể chịu những áp lực vượt quá giới hạn của mình. Bạn có thể bị dồn ép đến mức dường như bạn không thể xử lý được, và thực tế là bạn *không thể* làm được. Tôi biết nhiều người nghĩ, *Chà, tôi mạnh mẽ. Tôi có thể xử lý bất cứ điều gì.* Nhưng sự thật là bất cứ ai cũng có thể bị dồn ép quá mức và bị đẩy đến chỗ coi thường cuộc sống. Bất cứ ai. Và nếu bạn nghĩ điều đó không đúng, thì có nghĩa bạn chưa bao giờ bị thúc ép đến mức đó.

Nhưng chúng ta cần học những gì Phao-lô đã học được bởi vì ngài ấy đã không bỏ cuộc. Câu 9 nói: “Chúng tôi lại hình như đã nhận án tử. Hầu cho chúng tôi không cậy mình, nhưng cậy

Chớ làm hại mình

Đức Chúa Trời là Đấng khiến kẻ chết sống lại”. Đây là chiến thắng cái chết, không phải sao? Ma quỷ sẽ đến và nói, “Người không thể xử lý việc này. Chuyện này vượt quá sức của người. Người không thể vượt qua nó. Người không thể đương đầu với điều này.” Rất nhiều lần, bạn cần nhìn lên và nói: “Người biết đây, người nói đúng. Đúng là ta không thể. Mình ta là không đủ, nhưng ta không đơn độc. Ta có Ai đó ở bên và Ngài 'lớn hơn kẻ ở trong thế gian." (1 Giăng 4:4)

Đã có lúc Phao-lô gây áp lực với Chúa để xin ngài giúp đỡ với những điều đang áp bức và khiến Phao-lô muộn phiền, và Chúa đã nói gì? “Ân điển ta đủ cho người rồi.” Khi nhận được điều mặc khải, ngài nói: “Vi khi tôi yếu đuối, ấy là lúc tôi mạnh mẽ. Vì sức mạnh của ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối. Vậy, tôi sẽ rất vui lòng khoe mình về sự yếu đuối tôi, hầu cho sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi." (2 Cô-rinh-tô 12:9-10)

Bạn sẽ nhận thấy khi mọi người chuẩn bị tự tử, họ cứ nói những câu như: “Tôi không thể. Tôi không thể xử lý việc này. Tôi không thể làm điều này. Tôi không thể tiếp tục.” Không Cơ đốc nhân nào nên nói như thế này khi kinh thánh nói: “**Tôi** làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi.” (Phi-líp 4:13) Đừng nói: “Tôi không thể”. Có thể bản thân bạn không thể, nhưng nhờ Ngài, Chúa Jêsus Christ, Đấng ban thêm sức cho bạn thì bạn có thể.

Phao-lô tiếp tục nói trong 2 Cô-rinh-tô 1:9-10, “Chúng tôi lại hình như đã nhận án xử tử. Hầu cho chúng tôi không cậy mình, nhưng cậy Đức Chúa Trời là Đấng khiến kẻ chết sống lại...” Nghe có vẻ giống như bài Thi thiên thứ 91 phải không? Ngài có giải cứu Phao-lô không? Ngài có ở với Phao-lô không? Ngài có bảo vệ Phao-lô không? Ngài có giải cứu, giúp đỡ và tôn vinh Phao-lô không? “Ấy chính Ngài đã cứu chúng tôi khỏi sự chết lớn dường ấy, và sẽ cứu chúng tôi. Phải, chúng tôi còn mong Ngài sẽ cứu chúng tôi nữa.” Bạn không thích điều này sao? Ngài đã cứu chúng ta. Ngài đã trao tặng cho chúng ta. Và tránh khỏi bất cứ điều gì xảy ra trong tương lai, Ngài sẽ giải cứu chúng ta. Chúng ta sẽ làm được. Chúng ta sẽ không từ bỏ, chúng ta sẽ không bỏ cuộc, và chúng ta sẽ không nói: “Thật vô vọng. Chúng ta là những nạn nhân bất lực.” Không, không phải như thế. Khi tôi yếu đuối, đó là lúc tôi sẽ mạnh mẽ. Đức Chúa Trời sẽ đến trong tôi. Đức Thánh Linh của Ngài sẽ làm tôi sống lại. Ngài sẽ giúp tôi.

Nếu bạn tuyệt vọng và bóp cò hoặc nuốt cả lọ thuốc, bạn đã vượt khỏi tay Đức Chúa Trời và không cho Ngài bất kỳ cơ hội hay thời gian nào để sửa lại tình cảnh cho bạn. Bạn không biết mình đã bỏ lỡ điều gì, hoặc bạn có thể làm gì để giúp đỡ người khác trong thời gian tới. Bạn thân mến ơi, chiến thắng của bạn cũng là chiến thắng của người khác. Khi bạn vượt qua, điều đó ảnh hưởng đến cuộc sống xung quanh bạn. Bạn có biết điều đó không? Nhưng nếu bạn từ bỏ và bỏ cuộc, điều đó cũng sẽ ảnh hưởng đến những người xung quanh bạn. Bạn sẽ không muốn từ bỏ, bỏ cuộc và truyền cảm hứng cho ba người khác tự tử trong mười năm tới. Họ nhìn bạn và nghĩ, *Chà, nếu họ không thể làm được, thì tôi cũng không thể, vì vậy tôi cũng có thể chết.*

Bạn không muốn trở thành loại cảm hứng đó đâu. Bạn muốn trở thành nguồn cảm hứng của những người đàn ông hoặc phụ nữ, những người sẽ không bỏ cuộc dù có chuyện gì xảy ra đi chăng nữa. Bạn bầu vịu lấy Đức Chúa Trời và Ngài sẽ xoay chuyển tình thế và chỉ cho bạn cách Ngài có thể cứu rỗi. Rồi trong nhiều năm, khi người ta hỏi bạn về điều đó, bạn có thể đứng lên và nói: “Đề Đức Chúa Trời giúp đỡ không bao giờ là quá tệ. Ngài sẽ giúp bạn thoát ra khỏi bất cứ điều gì. Tôi biết tôi cảm thấy thích thú, nhưng Ngài đã mang tôi ra. Tôi rất vui vì mình đã không bỏ cuộc, bởi vì bây giờ tôi đang tận hưởng điều này, và tôi đã là một phần của nó, mười

năm qua chúng ta đã đạt được thành tựu này... Bây giờ tôi không chỉ chết mà không có gì. Tôi đã thu một số trái ngọt. Tôi đã có một số phần thưởng trong cuộc đời tiếp theo.

Tôi không bỏ cuộc, còn bạn thì sao? Tôi sẽ chạy cuộc đua của mình và tôi sẽ hoàn thành lộ trình của bản thân. Đó là những gì Phao-lô đã nói trong 2 Ti-mô-thê 4, nhiều năm sau khi tất cả những thử thách này đã xảy ra. Phao-lô đã bị đắm tàu, bị đánh đập, bị ném đá và bị phản bội. Ngài đã nhìn thấy một số thứ, chẳng phải sao? Nhưng trong 2 Ti-mô-thê 4:5, ngài nói với Ti-mô-thê, mục sư trẻ dưới quyền ngài rằng, “Nhưng con, phải có tiết độ trong mọi sự. Hãy chịu cực khổ, làm việc của người giảng Tin Lành, mọi phận sự về chức vụ con phải làm cho đầy đủ.” Rồi trong câu 6, ngài nói: “Về phần ta, ta đang bị đờ ra làm lễ quán, kỳ qua đời của ta gần rồi.” Họ đang lên máy bay ngay lúc này và chuyến bay của tôi sắp khởi hành. Ngài nói tiếp: “Ta đã đánh trận tốt lành, **đã xong sự chạy**, đã giữ được đức tin.” Vinh quang cho Thiên Chúa. “Hiện nay mào triều thiên của sự công bình đã để dành cho ta. Chúa là quan án công bình, sẽ ban mào ấy cho ta trong ngày đó. Không những cho ta mà thôi, những cũng cho mọi kẻ yêu mến sự hiện đến của Ngài.” (4:5-8) Đó không phải là chúng ta sao?

Bây giờ Đức Chúa Trời là một Thiên Chúa đức tin. “Vả, không có đức tin, thì chẳng hề có thể nào ở cho đẹp ý Ngài.” (Hê-bơ-rơ 11:6) Vậy có phải là “đức tin” không nếu trong lúc tuyệt vọng, bạn từ bỏ, bỏ cuộc, không cố gắng nữa và gục ngã? Hay khi bạn nói, “Tôi bị đánh bại, đã quá muộn, mọi chuyện đã kết thúc”? Ngay khi bạn thoát ra khỏi cơ thể, hãy đoán xem bạn sẽ gặp ai. Liệu Ngài có hài lòng với bạn khi bạn bỏ cuộc và không cố gắng? Không. Điều gì làm đẹp lòng Ngài? Đức tin làm đẹp lòng Ngài.

Điều này tốt đẹp hơn rất nhiều so với việc cuộc đời bị ngắt quãng, bị cướp đi phần còn lại của cuộc đời bạn. Nếu bạn còn 50 hay 75 năm nữa, những năm tháng đó sẽ trôi qua nhanh chóng, giống như những cột đèn bên đường khi bạn đi với tốc độ 160 cây số một giờ vậy. Điều tiếp theo bạn biết, bạn sẽ nhìn lên và dù sao cũng đến lúc phải đi. Tại sao lại phải cắt ngắn cuộc đời? Những ngày này là những tháng ngày quý giá mà chúng ta có. Thời gian tồn tại của chúng ta trên trái đất vô cùng quý giá. Chẳng phải sẽ tốt hơn rất nhiều nếu kiên trì vượt qua nỗi đau, sự thống khổ, tuyệt vọng và những cảm dỗ để nói: “Không. Tôi không quan tâm. Đức Chúa Trời đã từng giúp tôi trước đây. Lần này Ngài sẽ tiếp tục giúp tôi. Ngài sẽ không bao giờ rời bỏ tôi và Ngài sẽ không bao giờ bỏ rơi tôi. Tôi sẽ không tự kết liễu đời mình. Tôi sẽ không bỏ cuộc. Tôi sẽ không bỏ cuộc. Tôi sẽ cho Ngài thời gian để giúp tôi và chỉ cho tôi thấy.”

Và sau đó bạn thành công và mọi thứ dần trở nên tốt đẹp hơn. Bạn được tự do và rồi điều gì đó tốt đẹp sẽ xảy ra. Sau đó, một thứ gì đó thậm chí còn tốt hơn thế xảy ra. Có những thách thức, nhưng bạn cũng vượt qua chúng. Có những thử thách, và mang lại đau đớn, nhưng bạn không bỏ cuộc. Sau đó, một điều tốt đẹp khác sẽ đến, và điều tiếp theo mà bạn biết, là bạn thức dậy vào một buổi sáng và nhận ra: “Vinh quang cho Chúa. Tôi đã hoàn thành. Thời điểm khởi hành của tôi đã gần kề và tôi có thể thành thật nói rằng, 'Tôi đã hoàn thành. Tôi không cảm thấy mình còn nhiều việc phải làm. Tôi đã chiến đấu hết mình. Tôi đã chạy đua cật lực. Tôi đã hoàn thành. Tôi chuẩn bị với tay ra và chạm vào dải ruy băng. Tôi đang dần hoàn thành cuộc đua của mình.’” Điều tiếp theo mà bạn biết là bạn thoát ra khỏi cơ thể, và khi bạn gặp Ngài, Ngài sẽ nói: “Hỡi đây tớ ngay lành trung tín kia, được lắm. Người đã trung tín trong việc nhỏ. Ta sẽ lập người coi sóc nhiều. Hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người. (Ma-thi-ơ 25:21) Mọi đau đớn và thống

Chớ làm hại mình

khổ trên đất sẽ giống như một chuyện xảy ra trong ba giây và bạn sẽ không bao giờ nghĩ đến nữa. Bạn sẽ có cõi đời đời để tận hưởng thành quả từ phần thưởng của mình mang lại.

Tôi muốn bạn nói điều này để xem cảm giác nó mang lại ra sao:

Tôi đã chiến đấu hết mình.
Tôi đã hoàn thành lộ trình của mình.
Tôi giữ niềm tin và tôi đã sẵn sàng để ra đi.

Đó không phải là cách để làm điều đó, sau khi bạn đã nhìn thấy tất cả và làm tất cả và bạn đã già sao? Bạn già đến nỗi người già gọi bạn là “ông/bà già”. Sau đó, bạn ra khỏi đây.

Tại sao bạn không nên kết thúc cuộc đời? Tại sao bạn không nên tự kết liễu đời mình? Có rất nhiều lý do tại sao, phải không? Ma quỷ là một kẻ dối trá. Mọi thứ không bao giờ tuyệt vọng như vẻ ngoài, nếu bạn cho Đức Chúa Trời thời gian. Bạn đang tham gia một lộ trình mà bạn phải hoàn thành. Bạn cần phải làm điều đó. Bạn cần phải đi tất cả mọi con đường.

Cuối cùng, tại sao bạn *không nên* tự tử? Tại sao bạn *không nên* tự kết liễu đời mình?

LÝ DO 3

Bạn không phải là của riêng bạn.

Trong 1 Cô-rinh-tô 6:19-20 Bản dễ đọc, có viết: “Anh em há chẳng biết rằng thân thể mình là đền thờ của Đức Thánh Linh đang ngự trong anh em. Là Đấng mà anh em đã nhận bởi Đức Chúa Trời, và anh em chẳng phải thuộc về chính mình sao? Vì chưng anh em đã được chuộc bằng giá cao rồi. Vậy, hãy lấy thân thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời.”

Bạn định bóp nghẹt bản thân? Bạn sẽ bắn một lỗ vào đầu mình bằng một khẩu súng ngắn? Bạn sẽ uống một vốc thuốc? Bạn sẽ cắt cổ tay mình? Cơ thể này thuộc về mà bạn có thể phá hủy? Nó thuộc về ai? Bạn có thể nói, “Chà, đó là cơ thể của tôi.” Phải vậy không? Trên thực tế, nó đã được mua và trả với giá rất cao, và trước khi bạn làm bất cứ điều gì với nó, bạn cần đến gặp Ngài và nói với Ngài rằng bạn đang nghĩ đến việc thực hiện điều này với thân thể của Ngài và hãy xem Ngài nói gì về điều đó. Bạn có nghĩ rằng Ngài sẽ cho phép bạn đục một lỗ trên đầu hay trên thân thể của Ngài không? Hoặc cắt cổ tay hay làm bất cứ điều gì tương tự? Không. Ngài sẽ nói với bạn, “Không. Đừng hòng thực hiện điều đó với cơ thể của ta. Ta đã mua nó. Ta đã trả giá cho nó. Ta sẽ chữa lành nó. Ta sẽ giúp nó. Ta sẽ hồi sinh nó. Rồi ta sẽ biến đổi nó.” Nhưng không, bạn không có quyền làm bất cứ điều gì đang suy nghĩ trong đầu với thân thể này; nó không phải của bạn. Nó thuộc về Ngài.

Bạn không nghĩ rằng cụm từ khi Ngài nói, “**Chớ làm hại mình,**” cũng sẽ bao gồm việc không tự cắt, làm xấu bản thân, tự làm mình bị thương hoặc làm tổn thương bản thân bằng một lượng lớn thuốc hoặc những thứ khác mà bạn biết gây tổn hại và làm tổn thương đến bạn?

Đó không chỉ là thân thể của bạn—mà là của Ngài. Bạn có tin điều đó không? Vì vậy, chúng ta hãy chăm sóc cơ thể của Ngài và làm những gì Ngài bảo phải làm với nó. Hãy thánh hóa nó để phục vụ Ngài. Nếu thân thể được thánh hóa để phục vụ Ngài, Ngài có nghĩa vụ duy trì nó. Bạn có biết điều đó không? Tôi trông cậy vào điều đó. Tôi nói: “Thưa Đức Chúa Trời, bây giờ thân

thể này đang phục vụ Ngài. Con trông cậy Ngài để duy trì và giữ cho thân thể này hoạt động cho đến khi con chạy hết lộ cuộc đua của mình và hoàn thành lộ trình của mình.” Tôi thường nói điều đó, “Thân thể này sẽ phục vụ tốt cho tôi chừng nào tôi còn cần nó.” Nó sẽ phục vụ tốt cho tôi. Đức Chúa Trời sẽ giúp duy trì điều đó. Bạn không phải là của riêng bạn.

Trước khi bạn rời khỏi thế giới này, có một số điều cực kỳ quan trọng bạn cần phải làm. Chết không phải là hết. Những gì chúng ta làm trong đời này ảnh hưởng đến đời sau.

Đầu tiên, bạn có phải là người theo đạo thiên chúa không? Xin đừng để nơi này không được cứu rỗi và héo hon trong tội lỗi của bạn. Bạn cần biết rằng bạn đã được cứu rỗi ngay lúc này với Đức Chúa Trời. Thứ hai, bạn đã hoàn thành lộ trình của mình chưa? Bạn có biết rằng bạn cần phải hoàn thành mọi thứ định sẵn bạn phải làm không? Và thứ ba, nhận thức được rằng bạn không phải là của riêng bạn.

CÂU NGUYỆN CỨU RẠNG:

Lạy Đức Chúa Trời, con tin nơi Ngài.
Con tin vào Chúa Giê-su, con của Ngài.
Rằng Ngài ấy đã đi đến thập tự giá
Và trả giá cho tất cả tội lỗi và thất bại của con.
Rằng Ngài đã khiến Ngài ấy sống lại từ cõi chết.
Lạy Chúa Giê-su, con đón nhận Chúa và tất cả những gì Chúa đã làm cho con.
Con xưng Ngài là Chúa của đời con.
Con không phải là của riêng con, mà con thuộc về Ngài.
Khi Ngài giúp con, con sẽ theo phụng sự Ngài
Cả đời con.

Nếu bạn từng có ý định tự tử hoặc bạn thử có ý định tự tử, và bạn nhìn thấy sự thật, hãy ăn năn trước Chúa. Không ai khác phải nghe thấy điều đó. Hãy nhắm mắt lại và ngược lên hướng về Chúa trong lòng bạn. Hãy nói với Ngài: “Thưa Chúa, con xin lỗi. Con ăn năn vì đã nghe lời dối trá của ma quỷ. Con ăn năn vì đã đầu hàng trước sự tuyệt vọng và bất lực. Ngài vĩ đại hơn hết thảy. Không có gì là quá khó đối với Ngài.”

Nói to điều này:

**Nhờ ơn Chúa, con sẽ không bỏ cuộc.
Nhờ sức mạnh của Ngài trong con, con sẽ không bỏ cuộc.
Khi sức lực của con không còn, và khi con không còn đủ sức, Ngài luôn bên con.
Ơn của ngài là đủ với con.
Và khi con không thể tự mình làm được, con có thể làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho con.
Khi Ngài giúp con, con sẽ chiến đấu hết sức mình.
Con sẽ giữ niềm tin.
Con sẽ hoàn thành lộ trình của mình.
Ha-lê-lui-a.**

Chớ làm hại mình

Có lời nào trong Kinh thánh dành cho bạn khi bạn cảm thấy bất lực và tuyệt vọng - rằng không thể làm gì và tự tử là lối thoát duy nhất?

Chúa phán: “Chớ làm hại mình.”

Khi nỗi đau dường như không thể chịu đựng, hãy cho Chúa một chút thời gian để giúp đỡ bạn, giúp bạn thoát ra và cho bạn thấy những gì Ngài có thể làm.

Nếu bạn làm như vậy, bạn có thể thấy phép lạ!

Keith Moore là nhà sáng lập kiêm chủ tịch của Moore Life Ministries và Faith Life Church tại Branson, Missouri và Sarasota, Florida.

Cuốn sách này được các đối tác của Moore Life Ministries/Faith Life Church mang đến cho bạn miễn phí.

Moore Life Ministries
6009 Business Blvd
Sarasota, FL 34240
(941) 388-6961
www.moorelife.org

NO CHARGE - SEED

BK805F

ISBN: 978-1-940403-02-1